

Літературне читання, 4 клас
Діагностувальна робота. Читання мовчки.

Прізвище, ім'я _____

Прочитай текст

Світлячок

Щовечора світлячок своїм ліхтариком освітлював стежину, якою ходили мешканці лісу. Метелики, джмелі, павуки – усі раділи з появи світлячка з ліхтариком. А йому теж було приємно робити добро, дарувати комахам радість.

На тій стежині, котру осявав світлячок, лежав гострий камінь. А з віконечка своєї хатинки, що стояла під пеньком, неподалік від каменя, не зводячи очей зі світлячкового ліхтарика, дивився маленький пустун – скакунець. – От коли б той ліхтарик погас. Сміху було б! Дядько Джміль, повертаючись додому, зачепився б за гостробокий камінь та й мішок свій із дарунками загубив би. Мені б усе дісталось! А що, коли той ліхтарик погасити?

Він знайшов шматок гуми і змайстрував рогатку. Відчинивши віконце, скакунець стрільнув прямисінько у ліхтарик світлячка, і той згас.

– Як же мені тепер бути? – засумував світлячок. – Незабаром до своїх осель повертатимуться лісові мешканці. Чи ж втраплять вони обійти той камінь?

А стрибунець причаївся біля віконця й спостерігає, що з того буде. Навкруги зробилось темно.

– Ой! – раптом чує світлячок чийсь голос.

– Правіше ідіть! – крикнув світлячок.

– Чому ліхтарик не горить? У такій пітьмі додому не доберуся...

Все те чує й стрибунець.

Світлячок вийшов на стежину і почав усіх попереджати про небезпеку.

– Світлячку, мене чекає мій малий скакунець. Він дуже боязкий, – сказала мати стрибунця. – То я навпрошки пройду. Швидше буде.

– Мамо! Я тобі назустріч вийшов, – гукнув скакунець, потерпаючи зі страху.

– Який же ти у мене розумник ростеш, – похвалила мати. – Пошукаймо мої окуляри. Вони десь біля гостробокого. Не інакше, якийсь бешкетник ліхтарика розбив... Того, хто робить зло іншому, ніхто не любить. Для того й сонечко не так яскраво світить.

– Мамо! – хотів щось сказати стрибунець, та передумав.

А мати продовжувала:

– Щоб тому, хто нашого ліхтарика розбив, на день народження подарунків не дарували.

– Мамочко! – вигукнув стрибунець . – Тримай мене. Мене злющий камінь за штанці вхопив!

Стрибунцеві здалося, що капосний камінь ворухнувся й ніби почав з нього глузувати.

– Мамочко! Він кепкує з мене!

– Кепкують з недобрих та злих. Ти ж у мене хороший... Чи не так?

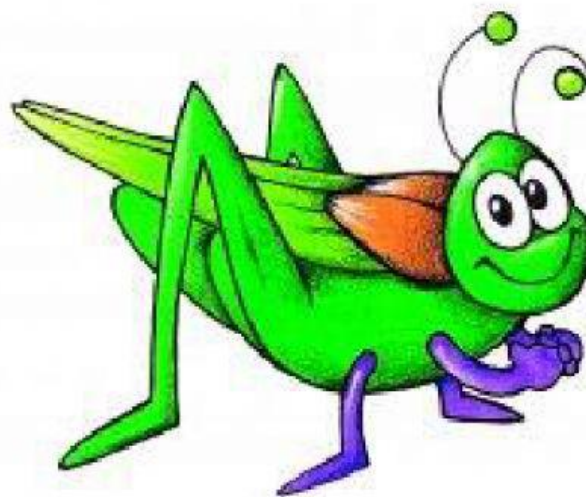
Стрибунець не відповів. Він низенько опустив голову, закліпав очима, дістав з кишені рогатку й простяг її матері:

– Це я розбив нашого ліхтарика. Пробач мені, матусю.

– А хіба може бути щасливий той, хто чинить зло? - запитала мати.

Наступної ночі на пеньку знову стояв усміхнений світлячок і високо тримав крихітного ліхтарика. Він освітлював стежину, а скакунець чатував біля світлячка, щоб ліхтарик більше ніколи не згасав.

За В. Мельником (380 слів)

Виконай завдання.

1. Визнач жанр твору.

казка

оповідання

легенда

вірш

2. Скакунець жив у хатинці, що стояла

біля рівчака

під пеньком, неподалік від каменя

біля папороті

біля стежини

3. Скакунець хотів погасити ліхтарик, щоб

забрати усі дарунки

випробувати рогатку

посміятися з комах

нашкодити світлячкові

4. Лісові мешканці раділи світлячку, бо він

мав ліхтарик і освітлював ним стежину

роз'яснював дорогу

зустрічав усіх на стежині

показував усім камінь

5. Після добрих маминих слів скакунець відчув

сором

вдячність

розгубленість

радість

6. Головна думка казки така:

Злого ніхто не любить.

Світлячок – справжній друг.

Скакунець розбив ліхтарик і зізнався в скоєному.

Не може бути щасливий той, хто чинить зло.

7. Установи послідовність подій у тексті

Скакунець розбив ліхтарик.

Скакунець усвідомлює свою помилку.

Світлячок попереджає всіх про небезпеку.

Розмова скакунця з мамою.

8. Установи відповідність між героями тексту та їхньою характеристикою

Герої тексту

скакунець

світлячок

мама стрибунця

Характеристика героїв

полохливість

доброзичливість

мудрість

9. Чому так хвилювався світлячок, коли погас його ліхтарик?

10. Запиши назви комах, які згадуються у тексті.

12. Що ти порадив би скакунцеві? Свою думку обґрунтуй.
